

Ing. Adolf Babuška

(23. 9. 1931 – 24. 4. 2018)

Doyen mezi sběrateli, jeden z největších znalců i pamětníků motoristické historie vpravdě evropského formátu, zakládající člen pražského Veteran klubu, vynikající technik, mistr volantu, badatel a především báječný vypravěč i společník naše řady opustil na konci letošního dubna. Bylo mu nedožitých 87 let.

Zájem o automobily měl do posledních let, stále se podílel na klubovním životě a pasivně i na řadě veteránských akcí. Aktivně podporoval své dvě vnučky ve vztahu k motorismu – však se mu také odměnily úspěchy při soutěžních jízdách historických motocyklů. Téměř pravidelně jsme se s ním mohli setkávat na úvodním zahájení sezóny v Roztokách, žel letos jsme ho mezi návštěvníky již hledali a mnozí i poptávali marně.

Mezi jeho veliké a trvalé zásluhy v oblasti publikační činnosti patří pečlivé zpracování historie výroby motorových vozidel v Mladé Boleslavi, doplněné množstvím výhradně původních fotografií, které v knižním vydání bylo uvedeno v roce 1967 pod titulem „Od Laurinky ke Škodě 1000 MB“, tehdy nákladem 11 000 výtisků. Tato kniha je přitažlivá nejen souhrnnými informacemi, ale stala se především základní orientací pro sběratele, zvláště co se týče členění jednotlivých typů vyráběných jak v Boleslavi a Plzni, tak i v dalších pobočných závodech.

Adolf Babuška se narodil v roce 1931, oba rodiče působili na gymnáziu v Lounech. Matka vzdělávala mládež v jazycích (v češtině a ve francouzštině) a otec – studenty přezdívaný „Stopník“* – pak v matematice a deskriptivě. Všestranně nadaný Adolf se zajímal o řadu oborů, uvažoval o dalším studiu historie, architektury a dokonce i teologie. Nakonec však zvítězilo nadšení pro motorová vozidla, které završil absolvováním strojní fakulty ČVUT na katedře automobilů, pod vedením prof. J. Petránka (někdejší

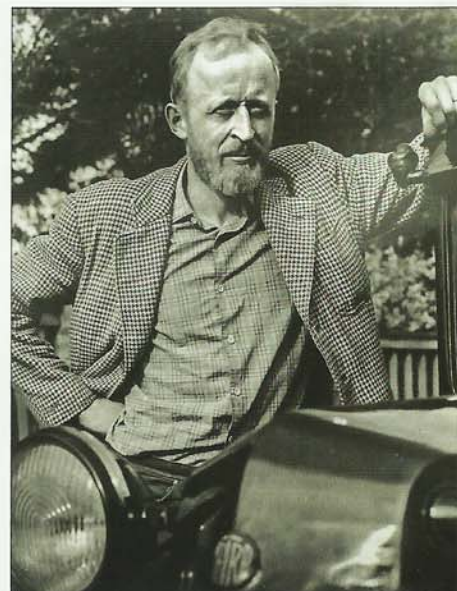
*) „stopník přímků“ je odborný termín z deskriptivní geometrie

V soutěžním pořadu švýcarské televize „Dopplter oder nüt“

šéfkonstruktor v libeňské Pragovce). Poté nastoupil do výzkumného ústavu, kde se věnoval problematice dopravní bezpečnosti, a spolu s dr. Z. Svátkem napsali „Příručku řidiče“ – odbornou publikaci se širokým zaměřením na provoz motorových vozidel (vydanou roku 1964 dnes v neuvěřitelném nákladu 50 000 výtisků).

Byl mužem vysokých morálních zásad a těžko se smířoval s politickým vývojem po roce 1968. Proto také využil příležitosti a s manželkou i s malou dcerou emigrovali a usadili se ve Švýcarsku. Společně s nimi se dostal do emigrace i jejich rodinný šestisedadlový „Tuplák“ Tatra typu 30/52 z roku 1933. Díky svým vědomostem i zkušenostem se velmi brzy uplatnil ve svém oboru, publikoval odborné články, prosadil se jako významný znalec historie motorismu a stal se dokonce čestným členem tamního veterán klubu. Ve veteránských kruzích si získal velikou popularitu, kterou umocnil svoji účastí v oblíbeném soutěžním pořadu švýcarské televize „Dopplter oder nüt“ (Dvakrát tolik nebo nic). Pokud soutěžící odpověděl správně na všechny otázky, získal 500 švýcarských franků a mohl se rozhodnout, zda bude pokračovat ještě v kole příštím s možností získat dvojnásobek. V případě, že nebude znát správnou odpověď, odejde s prázdnou. Do soutěže se nepřihlásil sám, ale přičinili se o to jeho kamarádi, a jak jinak než v disciplíně „historie automobilů“, kterou ovládal v širokých souvislostech a jež byla jeho životní zálibou.

Pan inženýr exceloval nejen mimořádnými znalostmi, co se týkalo automobilů, ale také velmi dobrou „spisovnou“ němčinou a vystupováním – zvláště když postoupil do posledního, čtvrtého kola. Bravurně zvládl všechny otázky, získal si mimořádnou popularitu, byl obdivován... a to přišel vlastně tenkrát jako „uprechlík z Východu“.

Jeho pobyt ve Švýcarsku jsme mohli v oněch dobách „normalizace“ jen částečně sledovat a vzájemný kontakt udržovat příležitostnou korespondencí a výměnami literatury. „Áda“ Babuška proslul svými výjimečnými znalostmi, byl obdařen neuvěřitelnou pamětí a patřil k významným odborníkům i dokumentaristům. Ale také, jak je v naší české kotlině obvyklé, byl a je více známý v německy mluvících zemích než ve svém vlastním domácím prostředí. Velmi se přičiňoval také v oblasti osvěty, nejen svými články v odborných časopisech, ale i osobními kontakty a radami zvláště v zahraničí, když šířil povědomí o automobilech i motocyklech s dlouholetou tradicí, vyráběných právě v malém Československu. Jeho zásluhou jsme bohatší o kus světa, který nám patřil, a přece unikl v zapomenutí. Je to svět, který známe, svět vozidel, jež poznamenala naše vnímání a mezi nimiž plynul a plyne náš život. Kolika lidem poskytl inspiraci – vysoce kvalifikované a věrohodné informace, dobrý příklad, povzbuzení i podporu. Nelze slovy vyjádřit šíři jeho zásluhné činnosti v oblasti popularizování veteránského hnutí...

V roce 2005 se Babuškoví přestěhovali zpět do Čech a usadili se v rodném lounském kraji. Jejich dcera Inge s rodinou žila tou dobou již v Praze, a tak se jim rodiče co do vzdálenosti výrazně přiblížili. O to častěji se pak mohli vzájemně navštěvovat a těšit se nejen svými „veteránskými“ zálibami, ale řešit společně i každodenní strasti.

Stan. Karger nejstarší